

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουλίου 1991

για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων

(91/440/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η περαιτέρω ενοποίηση του κοινοτικού τομέα των μεταφορών αποτελεί βασικό στοιχείο της εσωτερικής αγοράς και ότι οι σιδηρόδρομοι αποτελούν ζωτικό στοιχείο του τομέα των μεταφορών στην Κοινότητα

ότι είναι σημαντικό να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του σιδηροδρομικού δικτύου ώστε να ενταχθεί σε μια ανταγωνιστική αγορά, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων των σιδηροδρόμων

ότι, για να γίνουν οι σιδηροδρομικές μεταφορές αποτελεσματικές και ανταγωνιστικές σε σύγκριση με τα άλλα μεταφορικά μέσα, τα κράτη μέλη οφείλουν να δώσουν στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις καθεστώς ανεξάρτητου επιχειρηματικού φορέα, που να τους επιτρέπει να συμπεριφέρονται σαν εμπορικοί φορείς και να προσαρμόζονται στις ανάγκες της αγοράς

ότι η μελλοντική ανάπτυξη και η αποτελεσματική εκμετάλλευση του σιδηροδρομικού δικτύου μπορούν να διευκολυνθούν αν καθιερωθεί η διάκριση μεταξύ της εκμετάλλευσης των υπηρεσιών μεταφοράς και της διαχείρισης της υποδομής· ότι, υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι ανάγκη οι δύο αυτές δραστηριότητες να έχουν υποχρεωτικά ξεχωριστή λογιστική και να μπορούν να τίθενται υπό χωριστή διαχείριση

ότι, για να τονωθεί ο ανταγωνισμός στον τομέα της εκμετάλλευσης των υπηρεσιών με σκοπό τη βελτίωση της άνεσης και των υπηρεσιών που παρέχονται στους χρήστες, θα πρέπει τα κράτη μέλη να εξακολουθήσουν να έχουν τη γενική ευθύνη για την ανάπτυξη και τη συντήρηση μιας κατάλληλης σιδηροδρομικής υποδομής

ότι, καθώς δεν υπάρχουν κοινοί κανόνες σχετικά με την κατανομή του κόστους υποδομής, τα κράτη μέλη οφείλουν, αφού συμβουλευτούν το διαχειριστή της υποδομής, να ορίζουν τους κανόνες που διέπουν τις πληρωμές τελών από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και από τις ενώσεις των επιχειρήσεων αυτών για τη χρησιμοποίηση της σιδηροδρομικής υποδομής· ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να βασίζονται στις αρχές της μη διάκρισης μεταξύ επιχειρήσεων σιδηροδρόμων

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ειδικότερα ώστε οι υπάρχουσες δημόσιες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να έχουν υγιή οικονομική διάρθρωση, να φροντίζουν όμως συνάμα ώστε κάθε τυχόν αναγκαία οικονομική αναδιοργάνωση να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της συνθήκης

ότι για να διευκολύνεται η μεταφορά μεταξύ κρατών μελών, οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι ελεύθερες να δημιουργούν ενώσεις με σιδηροδρομικές επιχειρήσεις μεταφορών εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη

ότι στις διεθνείς αυτές ενώσεις πρέπει να παρέχεται το δικαίωμα πρόσβασης και διέλευσης όσον αφορά την υποδομή των κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι επιχειρήσεις που αποτελούν τις εν λόγω ενώσεις, καθώς και το δικαίωμα διέλευσης μέσα από τα άλλα κράτη μέλη, όταν το απαιτεί η σχετική διεθνής υπηρεσία

ότι, για να προαχθούν οι συνδυασμένες μεταφορές, είναι σημαντικό να δοθεί στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εκτελούν διεθνείς συνδυασμένες μεταφορές εμπορευμάτων πρόσβαση στη σιδηροδρομική υποδομή των άλλων κρατών μελών

ότι είναι ανάγκη να συσταθεί μια συμβουλευτική επιτροπή που θα επικουρεί την Επιτροπή και θα παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας

ότι, πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί η απόφαση 75/327/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1975 περί βελτίωσης της οικονομικής καταστάσεως των επιχειρήσεων σιδηροδρόμων και εναρμονίσεως των κανόνων που διέπουν τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών και των κρατών ⁽⁴⁾,

(1) ΕΕ αριθ. C 34 της 14. 2. 1990, σ. 8 και ΕΕ αριθ. C 87 της 4. 4. 1991, σ. 7.

(2) ΕΕ αριθ. C 19 της 28. 1. 1991, σ. 254.

(3) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 27.

(4) ΕΕ αριθ. L 152 της 12. 6. 1975, σ. 3.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΜΗΜΑ Ι

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να διευκολύνει την προσαρμογή των κοινοτικών σιδηροδρόμων στις απαιτήσεις της ενιαίας αγοράς και να αυξήσει την αποτελεσματικότητά τους:

- με την εξασφάλιση της διαχειριστικής ανεξαρτησίας των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων,
- με το διαχωρισμό της διαχείρισης της σιδηροδρομικής υποδομής από την εκμετάλλευση των μεταφορικών υπηρεσιών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων. Ο λογιστικός διαχωρισμός θα είναι υποχρεωτικός, ενώ ο οργανικός ή θεσμικός διαχωρισμός προαιρετικός,
- με την εξυγίανση της οικονομικής διάρθρωσης των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων,
- με την εξασφάλιση του δικαιώματος πρόσβασης στα σιδηροδρομικά δίκτυα των κρατών μελών στις διεθνείς ενώσεις σιδηροδρομικών επιχειρήσεων καθώς και στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εκτελούν διεθνείς συνδυασμένες μεταφορές εμπορευμάτων.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής και στις δραστηριότητες σιδηροδρομικών μεταφορών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων οι οποίες είναι εγκατεστημένες ή πρόκειται να εγκατασταθούν σε κράτος μέλος.

2. Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις των οποίων η δραστηριότητα περιορίζεται στην εκμετάλλευση αστικών, προαστιακών ή περιφερειακών μεταφορών, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- «σιδηροδρομική επιχείρηση»: κάθε ιδιωτική ή δημόσια επιχείρηση της οποίας η κύρια δραστηριότητα είναι η παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων ή/και επιβατών, υπό την υποχρεωτική προϋπόθεση ότι η ίδια παρέχει και την έλξη,
- «διαχειριστής της υποδομής»: κάθε δημόσιο όργανο ή επιχείρηση που είναι επιφορτισμένα κυρίως με τη δημιουργία και τη συντήρηση της σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με τη διαχείριση των συστημάτων ρύθμισης και ασφάλειας,
- «σιδηροδρομική υποδομή»: το σύνολο των στοιχείων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι μέρος Α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2598/70 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1970 περί καθορισμού του περιεχομένου των

διαφόρων κεφαλαίων των εντύπων λογιστικής οργάνωσης του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1108/70 (1), εκτός από την τελευταία περίπτωση, η οποία, για τους σκοπούς και μόνο της παρούσας οδηγίας, θα διατυπωθεί ως εξής: «Κτίρια για την εξυπηρέτηση της υποδομής»,

- «διεθνής ένωση»: κάθε ένωση δύο τουλάχιστον σιδηροδρομικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη, με σκοπό την παροχή υπηρεσιών διεθνών μεταφορών μεταξύ κρατών μελών,
- «αστικές και προαστιακές υπηρεσίες»: υπηρεσίες μεταφορών που εξυπηρετούν τις ανάγκες ενός αστικού κέντρου ή μιας αστικής περιοχής, καθώς και τις ανάγκες μεταφορών ανάμεσα στο εν λόγω κέντρο ή περιοχή και τα προάστειά τους,
- «περιφερειακές υπηρεσίες»: υπηρεσίες μεταφορών που αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση των αναγκών μεταφορών μιας περιοχής.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Διαχειριστική ανεξαρτησία των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να έχουν καθεστώς αυτοτέλειας όσον αφορά τη διεύθυνση, τη διαχείριση, τη διοίκηση και τον εσωτερικό διοικητικό, οικονομικό και λογιστικό έλεγχο, σύμφωνα με το οποίο διαθέτουν ιδίως περιουσιακά στοιχεία, προϋπολογισμό και λογιστικά βιβλία χωριστά από τα αντίστοιχα των κρατών.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να μπορούν να προσαρμόζουν στην αγορά τις δραστηριότητές τους και να τις διαχειρίζονται υπ' ευθύνη των διευθυντικών τους οργάνων, με σκοπό την παροχή αποτελεσματικών και κατάλληλων υπηρεσιών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για την ποιότητα της απαιτούμενης υπηρεσίας.

Η διαχείριση των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων πρέπει να γίνεται με βάση τις αρχές που εφαρμόζονται στις εμπορικές εταιρείες, ακόμη και όσον αφορά τις υποχρεώσεις κοινωφελούς υπηρεσίας που επιβάλλει το κράτος στην επιχείρηση καθώς και τις συμβάσεις κοινωφελούς υπηρεσίας που συνάπτει η επιχείρηση με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους.

2. Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις καταρτίζουν τα προγράμματα δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένων των επενδυτικών και χρηματοδοτικών σχεδίων. Τα προγράμματα αυτά καταρτίζονται με στόχο να επιτυγχάνεται η οικονομική ισορροπία των επιχειρήσεων και να υλοποιούνται οι άλλοι στόχοι τεχνικής, εμπορικής και οικονομικής διαχείρισης. Επιπλέον, στα εν λόγω προγράμματα πρέπει να προβλέπονται τα μέσα με τα οποία θα επιτυγχάνονται οι στόχοι αυτοί.

(1) ΕΕ αριθ. L 278 της 23. 12. 1970, σ. 1, κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2116/78 (ΕΕ αριθ. L 246 της 8. 9. 1978, σ. 7).

3. Στα πλαίσια των κατευθυντήριων γραμμών γενικής πολιτικής που καθορίζουν τα κράτη μέλη, και λαμβανομένων υπόψη των εθνικών σχεδίων ή συμβάσεων, ενδεχομένως πολυετών, συμπεριλαμβανομένων των επενδυτικών και χρηματοδοτικών προγραμμάτων, οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις είναι ελεύθερες ιδίως:

- να συνιστούν, με μία ή περισσότερες άλλες επιχειρήσεις σιδηροδρόμων, διεθνή ένωση,
- να καθορίζουν την εσωτερική τους οργάνωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του τμήματος III,
- να ελέγχουν την παροχή και την εμπορία των υπηρεσιών και να καθορίζουν τις τιμές τους με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1969 περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών ⁽¹⁾,
- να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με το προσωπικό, τα στοιχεία ενεργητικού και τις ιδίες αγορές,
- να αναπτύσσουν το μερίδο της αγοράς που τους ανήκει, να δημιουργούν νέες τεχνολογίες και νέες υπηρεσίες και να εφαρμόζουν κάθε τεχνική καινοτομία διαχείρισης,
- να ξεκινούν νέες δραστηριότητες σε τομείς που συνδέονται με τις σιδηροδρομικές δραστηριότητες.

ΤΜΗΜΑ III

Διαχωρισμός της διαχείρισης της υποδομής από τη μεταφορική δραστηριότητα

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση, από άποψη λογιστικής, του διαχωρισμού των δραστηριοτήτων που αφορούν την εκμετάλλευση των υπηρεσιών μεταφορών από τις δραστηριότητες που αφορούν τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής. Η ενίσχυση που χορηγείται σε μια από τις δύο αυτές δραστηριότητες δεν επιτρέπεται να μεταφέρεται στην άλλη.

Οι λογαριασμοί που αφορούν τις δύο δραστηριότητες τηρούνται κατά τρόπο ώστε να αντικατοπτρίζεται η απαγόρευση αυτή.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, να προβλέψουν ότι ο διαχωρισμός αυτός περιλαμβάνει χωριστά οργανικά τμήματα στα πλαίσια της ίδιας επιχείρησης ή ότι η διαχείριση της υποδομής εξασφαλίζεται από ξεχωριστό φορέα.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την ανάπτυξη της εθνικής σιδηροδρομικής υποδομής λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη τις συνολικές ανάγκες της Κοινότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 156 της 28. 6. 1969, σ. 1. Ο κανονισμός αυτός τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1893/91 (ΕΕ αριθ. L 169 της 29. 6. 1991, σ. 1).

Μεριμνούν για τον καθορισμό των προδιαγραφών και των κανόνων ασφάλειας και τον έλεγχο της εφαρμογής τους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν στις επιχειρήσεις σιδηροδρόμων ή σε άλλο διαχειριστή τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής, και ιδίως την ευθύνη των επενδύσεων και της συντήρησης και τη χρηματοδότηση που συνεπάγεται η διαχείριση αυτή από τεχνική, εμπορική και οικονομική άποψη.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον να χορηγήσουν στο διαχειριστή της υποδομής, στα πλαίσια των άρθρων 77, 92 και 93 της συνθήκης, χρηματοδότηση επαρκή σε σχέση με τα καθήκοντα, τις διαστάσεις και τις χρηματοπιστωτικές ανάγκες, ιδίως για την κάλυψη νέων επενδύσεων.

Άρθρο 8

Ο διαχειριστής της υποδομής επιβάλλει τέλος χρήσης της οικείας υποδομής, το οποίο πρέπει να καταβάλλουν οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και οι διεθνείς ενώσεις που χρησιμοποιούν την υποδομή αυτή. Αφού συμβουλευθούν αυτόν το διαχειριστή, τα κράτη μέλη ορίζουν τις λεπτομέρειες καθορισμού αυτού του τέλους.

Το τέλος χρήσης, το οποίο υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται κάθε διάκριση μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, μπορεί ιδίως να λαμβάνει υπόψη τις αποστάσεις που διανύονται, τη σύνθεση του συρμού, καθώς και κάθε ειδική απαίτηση που οφείλεται σε παράγοντες όπως είναι η ταχύτητα, το φορτίο ανά άξονα και ο βαθμός ή η περίοδος χρήσης της υποδομής.

ΤΜΗΜΑ IV

Οικονομική εξυγίανση

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν από κοινού με τις υφιστάμενες δημόσιες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις κατάλληλους μηχανισμούς, οι οποίοι θα συμβάλουν στη μείωση των χρεών αυτών των επιχειρήσεων σε επίπεδο που να μην εμποδίζει μια υγιή οικονομική διαχείριση, καθώς και στην εξυγίανση της οικονομικής κατάστασής τους.

2. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να δημιουργηθεί, στα πλαίσια των λογιστηρίων των επιχειρήσεων αυτών, χωριστή υπηρεσία απόσβεσης των χρεών.

Στο παθητικό της υπηρεσίας αυτής θα μπορούν να μεταφερθούν, έως την πλήρη απόσβεσή τους, όλα τα δάνεια που έχει συνάψει η επιχείρηση τόσο για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων όσο και για την κάλυψη υπερβάσεων δαπανών εκμετάλλευσης που απορρέουν από τη δραστηριότητα σιδηροδρομικών μεταφορών ή από τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής. Τα χρέη που προέρχονται από δραστηριότητες θυγατρικών δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

3. Η χορήγηση των ενισχύσεων των κρατών μελών για την εξάλειψη των αναφερόμενων στο παρόν άρθρο χρεών γίνεται στα πλαίσια των άρθρων 77, 92 και 93 της συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ V

Πρόσβαση στη σιδηροδρομική υποδομή

Άρθρο 10

1. Στις διεθνείς ενώσεις παραχωρούνται δικαιώματα πρόσβασης και διέλευσης στα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένες οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που τις απαρτίζουν, καθώς και δικαιώματα διέλευσης στα άλλα κράτη μέλη για τις παροχές διεθνών υπηρεσιών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι επιχειρήσεις που απαρτίζουν τις εν λόγω ενώσεις.

2. Στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 χορηγείται δικαίωμα πρόσβασης, υπό δίκαιους όρους, στην υποδομή των άλλων κρατών μελών, με σκοπό την εκμετάλλευση υπηρεσιών διεθνών συνδυασμένων μεταφορών εμπορευμάτων.

3. Οι διεθνείς ενώσεις και οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εκτελούν διεθνείς συνδυασμένες μεταφορές εμπορευμάτων συνάπτουν τις απαιτούμενες διοικητικές, τεχνικές και χρηματοδοτικές συμφωνίες με τους διαχειριστές της χρησιμοποιούμενης σιδηροδρομικής υποδομής για τη διευθέτηση των θεμάτων ρύθμισης και ασφάλειας της κυκλοφορίας όσον αφορά τις διεθνείς υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2. Οι όροι που διέπουν αυτές τις συμφωνίες δεν πρέπει να εισάγουν διακρίσεις.

ΤΜΗΜΑ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων οποιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Αφού συμβουλευθεί την επιτροπή που προβλέπεται στην παράγραφο 2 σχετικά με τα ζητήματα αυτά, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λαμβάνει τις κατάλληλες αποφάσεις.

2. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από μια επιτροπή συμβουλευτικής φύσης, η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειάζεται, διενεργεί ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 12

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών ⁽¹⁾.

Άρθρο 13

Η απόφαση 75/327/ΕΟΚ του Συμβουλίου καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 1993.

Οι παραπομπές στην απόφαση που καταργείται θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, συνοδευόμενη ενδεχομένως από τις κατάλληλες προτάσεις για τη συνέχεια της κοινοτικής δράσης όσον αφορά την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων, ιδίως στον τομέα των διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων.

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, έπειτα από διαβουλεύσεις με την Επιτροπή, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 29 Ιουλίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. VAN DEN BROEK

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 297 της 29. 10. 1990, σ. 1.